

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Riḍván 2010

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Sydän täynnä ihailua Bahá'u'lláhin seuraajia kohtaan me olemme mielissämme voidessamme ilmoittaa, että tämän mitä riemukkaamman riḍván-ajan alkaessa maapallon jokaisessa maanosassa on käynnistynyt uusi aalto intensiivisiä kasvuohjelmia, jotka nostavat maailmanlaajuisesti niiden kokonaismääräksi yli 1500 ja varmistavat viisivuotissuunnitelman tavoitteen saavuttamisen vuoden verran etuajassa. Me painamme päämme kiitollisina Jumalalle tästä hämmästyttävästä saavutuksesta, tästä merkittävästä voitosta. Kaikki kentällä uurastaneet arvostavat Hänen yhteisöllensä suomaa armolahjaa Hänen suotuaan sille kokonaisen vuoden vahvistaa kaikkialla nyt vakiintunutta laajentamisen ja lujittamisen mallia sen valmistautuessa niihin tehtäviin, joihin sitä kehoitetaan ryhtymään sen seuraavassa maailmanlaajuisessa ponnistuksessa – viisi vuotta kestävässä suunnitelmassa, joka on viides sarjassa suunnitelmia, joiden yksiselitteisenä tarkoituksena on joukkojen liittymisen prosessin edistäminen.

Pysähtyessämme tänä juhlahetkenä tunnemme tarvetta tehdä selväksi, että se, mikä herättää näin syvän ylpeyden ja kiitollisuuden tunteen sydämessämme, ei ole niinkään saavuttamamme lukumääräinen suoritus, niin huomattava kuin se onkin, vaan kulttuurin syvällisemmällä tasolla yhdistelmä edistysaskeleita, joista tämä saavutus on todistuksena. Ensisijaisin niistä on havaitsemamme ystävien lisääntynyt kyky keskustella toisten kanssa henkisistä asioista ja puhua luontevasti Bahá'u'lláhin henkilöstä ja Hänen ilmoituksestaan. He ovat ymmärtäneet hyvin, että opettaminen on runsaskätisen anteliaan elämän perusedellytys.

Viimeaikaisissa sanomissamme me olemme ilmaisseet ilomme siitä, että opetustyön tahti on nopeutumassa tasaisesti kaikkialla maailmassa. Tästä perimmäisestä henkisestä velvollisuudesta huolehtiminen on aina ollut ja on edelleen bahá'í-elämän välttämätön osa. Puolentoistatuhannen intensiivisen kasvuohjelman perustaminen on tuonut selväksi, miten rohkeiksi ja määrätietoisiksi uskovien rivijäsenet ovat tulleet astuessaan ulos sukulaisten ja ystävien välittömästä piiristä – valmiina Kaikkiarmeliaan ohjaavan käden johdatukseen vastaanottavaisten sielujen tykö, missä nämä sitten asustavatkin. Jopa kaikkein vaatimattomimmat arviot viittaavat siihen, että nykyisin kymmenet tuhannet osallistuvat säännöllisiin kampanjoihin solmiakseen yhteisen ymmärryksen pohjalta ystävyysseiteitä aiemmin muukalaisina pidettyjen kanssa.

Pyrkimyksissään esitellä bahá'í-uskon perusasiat yksinkertaisesti ja yksiselitteisesti uskovat ovat hyötäneet suuresti Ruhi-instituutin kirjan 6 sisältämästä havainnollisesta esimerkistä. Kun tuon esittelyn loogisuus oivalletaan ja sen kaavamaisiamisen halu voitetaan, se virittää kaksi sielua keskusteluun, jota luonnehtivat saavutetun ymmärryksen syvyys ja solmitun ihmissuhteen laatu. Siinä määrin kuin tuo keskustelu jatkuu ensitapaamista pidemmälle ja todellisia ystävyysuhteita muodostuu, tällainen suora opetusponnistus voi käynnistää kestäväen henkisen muuntumisen prosessin. Se, johtaako

ensikosketus näiden vasta löydettyjen ystävien kanssa kutsuun liittyä bahá'í-yhteisöön tai osallistua johonkin sen toiminnoista, ei ole merkittävä huolenaihe. Tärkeämpää on, että jokainen sielu tuntee olevansa tervetullut liittymään mukaan yhteisön ponnistuksiin vaikuttaa yhteiskunnan parantamiseen ja astumaan siten ihmiskunnan palvelun polulle, jonka alussa tai hieman tuonnempana muodollinen liittyminen voi tapahtua.

Tämän edistysaskeleen merkitystä ei pidä aliarvioida. Heti kun johdonmukainen toimintamalli on asetettu paikoilleen, kullakin seudulla huomio on kiinnitettävä toimintamallin ulottamiseen laajemmalle yhteistyökumppaneiden ja tuttavien verkoston avulla samalla, kun tarmo suunnataan yhtäaikaaisesti pienempiin väestöryhmiin, joista kunkin pitäisi tulla intensiivisen toiminnan keskuksiksi. Kaupunkiseudulla jonkin naapuruston rajat voisivat parhaiten määrittää tuollaisen toimintakeskuksen, kun taas enimmäkseen maaseutumaisella seudulla pienehkö kylä tarjoaisi sopivan sosiaalisen tilan tähän tarkoitukseen. Näissä olosuhteissa palvelevat – niin paikalliset asukkaat kuin vierailevat opettajatkin – voisivat hyvästä syystä pitää työtään yhteisörakentamisena. Heidän opetustyönsä määrittelemine sellaisilla nimikkeillä kuin ”ovelta ovelle” ei tekisi oikeutta prosessille, joka pyrkii tietyn väestöryhmän keskuudessa lisäämään sen kykyä huolehtia omasta henkisestä, sosiaalisesta ja älyllisestä kehityksestään, vaikka ensitapaamisen yhteydessä kodin asukkaiden luona saatetaankin vierailia ilman ennakoilmoitusta. Tätä prosessia eteenpäin vieviä toimintoja, joihin vasta löydettyjä ystäviä kutsutaan osallistumaan – yhteisön hartaudellista luonnetta vahvistavat kokoukset, lasten haurasta sydäntä ja mieltä ravitsevat oppitunnit, varhaisnuorten kuohuvaa energiaa kanavoivat ryhmät sekä kaikille avoimet opintopiirit, jotka antavat eritaustaisille ihmisille mahdollisuuden edetä tasa-arvoisina ja tutkia opetusten soveltamista heidän omaan ja yhteiseen elämäänsä – saatetaan hyvinkin joutua ylläpitämään jonkin aikaa paikallisen väestön ulkopuolisen avun tuella. On kuitenkin odotettavissa, että näiden ydintoimintojen moninkertaistumisesta huolehtivat pian naapuruston tai kylän omat ihmisvoimavarat – miehet ja naiset, jotka ovat innokkaita parantamaan oman ympäristönsä aineellisia ja henkisiä oloja. Näin tulisi vähitellen syntyä yhteisöelämän rytmi, joka vastaa Bahá'u'lláhin uuden maailmanjärjestyksen visioon sitoutuneiden yksilöiden muodostaman laajenevan ytimen kyvykkyyttä.

Tässä yhteydessä vastaanottavaisuus ilmenee halukkuutena osallistua ydintoimintojen käynnistämään yhteisörakentamisen prosessiin. Seudulla toisensa jälkeen, joissa intensiivinen kasvuohjelma on nyt käynnissä, ystävien tehtävänä tänä tulevana vuonna on opettaa yhden tai useamman vastaanottavaisen väestöryhmän keskuudessa käyttäen jotakin suoraa menetelmää bahá'í-uskon perusasioiden esittelyyn ja löytää nuo sielut, jotka ikävöivät päästä eroon yhteiskunnan heille tyrkyttämästä horrostilasta ja työskennellä toistensa rinnalla omassa naapurustossaan ja kylässään yhteisen muuntumisprosessin käynnistämiseksi. Jos ystävät ovat peräänantamattomia ponnistuksissaan oppia tällä tavoin yhteisörakentamisen tapoja ja menetelmiä pienissä ympyröissä, olemme varmoja siitä, että kauan kaivattu yleismaailmallisen osallistumisen tavoite bahá'í-uskon asioiden hoidossa tulee usean suuruusluokan verran lähemmäksi ulottuville.

Tämän haasteen kohtaamiseksi uskovien ja heitä palvelevien laitosten on voimistettava seudun instituuttiprosessia lisäämällä merkittävästi sen rajojen sisällä niiden lukumäärää, jotka kykenevät toimimaan opintopiirien ohjaajina. On nimittäin tiedostettava, että ystäville nyt avautunut tilaisuus vaalia vireää yhteisöelämää naapurustoissa ja kylissä, jota luonnehtii näin voimakas päämäärätietoisuus, tuli mahdolliseksi vasta niiden edistysaskeleiden myötä, joita otettiin viime vuosikymmenen aikana sillä bahá'í-kulttuurin alueella, joka liittyy syventymiseen.

Kun me joulukuussa 1995 kehoitimme perustamaan koulutusinstituutteja maailmanlaajuisesti, bahá'í-yhteisöjen yleisin malli auttaa uskovia syventämään tietämystään bahá'í-uskosta koostui pääasiassa satunnaisista eripituisista kursseista ja oppitunneista, jotka koskivat erilaisia aiheita. Tuo malli täytti hyvin syventymistarpeet orastavassa bahá'í-maailmanyhteisössä, joka oli vielä suhteellisen vähälukuinen ja kiinnostunut ensisijaisesti maantieteellisestä leviämisestään ympäri maapalloa. Tuolloin me kuitenkin teimme selväksi, että jos joukkojen liittymisen prosessia haluttiin kiihdyttää tuntuvasti, olisi välttämätöntä muokata kirjoitusten opiskeluun toisenlainen lähestymistapa, joka kannustaisi suuria joukkoja toiminnan kentälle. Tässä yhteydessä me pyysimme koulutusinstituutteja avustamaan alati kasvavia uskovien joukkoja bahá'í-asian palvelussa tarjoamalla kursseja, jotka antaisivat ne tarpeelliset tiedot, näkemykset ja taidot, joita tarvitaan kiihtyvään laajentamiseen ja lujittamiseen liittyvien moninaisten tehtävien suorittamiseen.

Bahá'í-uskon kirjoitusten lukeminen ja pyrkimys ymmärtää Bahá'u'lláhin mykistävän ilmoituksen merkitystä yhä perusteellisemmin ovat Hänen jokaiselle seuraajalleen asetettuja velvoitteita. Kaikkia velvoitetaan tutkimaan perin pohjin Hänen ilmoituksensa valtamerta ja omien kykyjensä ja taipumustensa mukaisesti ottamaan osansa siellä piilevistä viisauden helmistä. Tässä valossa paikallisista syventymistunneista, talvi- ja kesäkouluista sekä erikseen järjestetyistä kokoontumisista, joissa kirjoituksiin hyvin perehtyneillä uskovilla oli tilaisuus jakaa muiden kanssa näkemyksiään erityisaiheista, tuli luonnollisesti bahá'í-elämän huomattava ominaispiirre. Aivan kuten tapa lukea kirjoituksia päivittäin pysyy olennaisena osana bahá'í-identiteettiä, samoin nämä opiskelumuodot säilyttävät edelleen paikan yhteisön yhteisessä elämässä. Mutta ymmärrys tämän ilmoituksen vaikutuksista niin yksilön kasvuun kuin yhteiskunnalliseen edistykseen lisääntyy monella tavalla, kun opiskelu ja palvelu yhdistetään ja ne suoritetaan rinnakkain. Palvelun kentällä tietämystä koetellaan, kysymyksiä herää niiden soveltamisesta käytäntöön ja uusia ymmärryksen tasoja saavutetaan. Nyt maahan toisensa jälkeen perustetun etäopiskelujärjestelmän kautta – jonka tärkeimpiä tekijöitä ovat opintopiiri, ohjaaja ja Ruhi-instituutin opinto-ohjelma – maailmanlaajuinen bahá'í-yhteisö on hankkinut valmiudet suoda ei ainoastaan tuhansille vaan miljoonille mahdollisuuden opiskella kirjoituksia pienryhmissä yksiselitteisenä tarkoituksenaan toteuttaa bahá'í-opetuksia käytännössä. Tämä siirtää bahá'í-uskon toiminnan sen seuraavaan vaiheeseen eli kestävään laajamittaiseen laajentamiseen ja lujittamiseen.

Älköön kukaan aliarvioiko näin syntyneitä mahdollisuuksia. Passiivisuus saa alkunsa nyky-yhteiskunnassa vallitsevista voimista. Viihdytetyksi tuleminen halua ruokitaan lapsuudesta alkaen yhä tehokkaammin, mikä kasvattaa sukupolvia, jotka auliisti antautuvat kenen tahansa johdattamiksi, joka osoittautuu taitavaksi pinnallisiin tunteisiin vetoamisessa. Jopa monissa koulutusjärjestelmissä opiskelijoihin suhtaudutaan ikään kuin he olisivat tiedon vastaanottamiseen tarkoitettuja säilytysastioita. Mittasuhteiltaan valtaisa saavutus on, että bahá'í-maailma on onnistunut kehittämään kulttuurin, joka edistää sellaista ajattelemisen, opiskelemisen ja toimimisen tapaa, jossa kaikki mieltävät kulkevansa yhteistä palvelun polkua. Tällä polulla he tukevat toinen toisiaan ja etenevät yhdessä kunnioittaen sitä tietämystä, joka jokaisella heistä kunakin hetkenä on, sekä välttävät taipumusta jakaa uskovia eri luokkiin, kuten syventyneisiin ja oppimattomiin. Juuri siinä piileekin vastustamattoman liikkeen dynamiikka.

Opintopiirin tasolla vaalitun koulutusprosessin laatua on välttämätöntä parantaa huomattavasti seuraavan vuoden aikana, jotta paikallisväestöjen mahdollisuudet saada aikaan tällainen dynamiikka toteutuisivat. Tässä suhteessa paljon lankeaa niiden harteille, jotka

palvelevat ohjaajina. Heidán haasteenaan on luoda instituuttikursseissa hahmoteltu ympäristö, joka osaltaan voimauttaa henkisesti osallistujat, jotka alkavat mieltää itsensä oman oppimisensa aktiivisina edistäjinä ja keskeisinä toimijoina jatkuvassa pyrkimyksessä soveltaa tietoa yksilöiden ja yhteisöjen muuntumisen aikaan saamiseksi. Jos tässä ei onnistuta, mikään määrä opintopiirejä seudulla ei riitä tuottamaan riittävästi muutosvoimaa.

Jotta ohjaaja voisi saavuttaa työskentelyssään yhä korkeampia erinomaisuuden asteita, on muistettava, että päävastuu seudun tai maan ihmisvoimavarojen kehittämisestä kuuluu koulutusinstituutille. Pyrkinessään lisäämään osallistujiensa lukumäärää instituutin on rakenteellisesti – johtokunnasta eri tasojen koordinaattoreihin ja ruohonjuuritason ohjaajiin asti – yhtä lailla painotettava järjestelmän tehokkuutta kokonaisuudessaan, sillä viime kädessä pysyvien määrällisten lisäysten edellytyksenä on laadullinen edistys. Seutasolla koordinaattorin on kyettävä yhdistämään sekä käytännön kokemus että dynaamisuus ponnistuksiinsa kulkea ohjaajina palvelevien rinnalla. Hänen on järjestettävä säännöllisiä tapaamisia, joissa he voivat yhdessä pohtia ponnistuksiaan. Hyödyllisiksi saattavat osoittautua myös silloin tällöin järjestetyt tilaisuudet instituuttimateriaalista valittujen katkelmien kertaamiseksi, mikäli ne eivät iskosta mieleen alituisen koulutuksen tarvetta. Ohjaajan kyvyt kehittyvät vähitellen sitä mukaa, kun hän astuu toiminnan kentälle ja auttaa toisia antamaan oman panoksensa nykyisten maailmanlaajuisten suunnitelmien päämäärän hyväksi opiskelemalla runkokurssisarjan ja toteuttamalla kurssien käytännön palvelutehtävät. Ja kun eri-ikäiset miehet ja naiset etenevät kurssisarjassa ja saavat kunkin kurssin opiskelun päätökseen ohjaajien avustuksella, toisten on oltava valmiina kulkemaan heidän rinnallaan niissä palveluteoissa, joihin he ovat ryhtyneet vahvuuksiensa ja kiinnostustensa mukaisesti. Tämä koskee etenkin lastentunneista, varhaisnuorten ryhmistä ja opintopiireistä vastaavia koordinaattoreita, sillä nämä palveluteot ovat ratkaisevan tärkeitä järjestelmän jatkuvuuden takaamiseksi. Seuraavien kahdentoista kuukauden aikana jokaisessa maassa voimaperäisen oppimisen kohteena tulee jatkossakin olla varmistaa, että tämän järjestelmän läpi sykkii riittävästi elinvoimaa.

Huoli lasten henkisestä kasvatuksesta on pitkään ollut yksi bahá'í-yhteisön kulttuurin piirre, ja tämä huoli johti kahden rinnakkaisen todellisuuden syntymiseen. Iranin bahá'íden saavutuksia jäljitellen toiselle niistä oli luonteenomaista kyky tarjota bahá'í-perheiden lapsille luokkatasolta toiselle eteneviä järjestelmällisiä oppitunteja, joiden tavoitteena oli yleensä antaa perustiedot uskon historiasta ja opetuksista uusille sukupolville. Suurimmassa osassa maailmaa tällaisista oppitunneista hyötyneiden määrä on ollut suhteellisen pieni. Toinen todellisuus syntyi alueilla, joilla tapahtui yhteisön laajamittaista kasvua niin maaseudulla kuin kaupungeissakin. Tuota kokemusta hallitsi muut paremmin mukaan ottava asenne. Vaikka kaikenlaisten perheiden lapset olivat heti innokkaita ja tervetulleita osallistumaan bahá'í-oppitunneille, erilaiset syyt estivät niiden järjestämisen riittävän säännöllisesti vuosi toisensa jälkeen. Olemmekin erittäin mielissämme voidessamme havaita tämän historiallisista oloista johtuneen kaksijakoisuuden alkavan vähentyä sitä mukaa, kun instituuttien kouluttamat ystävät pyrkivät kaikkialla tarjoamaan kaikille avoimia lastentunteja järjestelmällisesti.

Näitä lupaavia alkuponnistuksia on nyt jatkettava tarmokkaasti. Jokaisella intensiivisen kasvuohjelman käynnistäneellä seudulla on edelleen ponnisteltava järjestelmällisen henkisen kasvatuksen tarjoamiseksi yhä useammille eritaustaisen perheiden lapsille, mikä on naapurustoissa ja kylissä vauhdittuvan yhteisörakentamisen edellytys. Tämä on vaativa tehtävä, joka edellyttää kärsivällisyyttä ja yhteistyöhalua niin vanhemmilta kuin laitoksilta. Ruhi-instituuttia on jo pyydetty nopeuttamaan suunnitelmia saada valmiiksi

kurssit lastentuntien opettajien kouluttamiseksi eri tasoilla niihin sisältyvine oppitunteineen, jotka alkavat 5- tai 6-vuotiaista ja etenevät 10- tai 11-vuotiaisiin, jotta voidaan täyttää nykyinen aukko olemassa olevien lasten oppituntien ja varhaisnuorille tarkoitettujen oppikirjojen välillä. Näitä kirjoja ovat *Uskon henki* ja tuleva *Pyhän hengen voima*, jotka tarjoavat selkeän bahá'í-osion tuolle ikäryhmälle suunnattuun ohjelmaan. Kun nämä lisäkurssit ja -oppitunnit ovat saatavilla, koulutusinstituutit kykenevät kaikissa maissa valmentamaan ne opettajat ja koordinaattorit, jotka tarvitaan asettamaan paikalleen kullakin luokkatasolla lasten henkisen kasvatusohjelman ydin, jonka ympärille voidaan järjestää toissijaisia aineksia. Samaan aikaan instituuttien tulisi tehdä parhaansa voidakseen tarjota opettajille sopivia materiaaleja muista nykyisistä aineistoista käytettäväksi tarpeen mukaan oppitunneilla eri-ikäisten lasten kanssa.

Kansainvälinen Opetuskeskus on ansainnut ikuiset kiitoksemme siitä ratkaisevasta sysäyksestä, jonka se antoi ponnistuksille varmistaa, että viisivuotissuunnitelman tavoite saavutetaan etuajassa. Saimme välähdyksen hallintojärjestelmälle luontaisesti kuuluvasta suunnattomasta voimasta nähdessämme, missä määrin tarmoa se antoi tälle maailmanlaajuiselle hankkeelle seuratessaan hellittämättä edistystä joka mantereella ja tehdessään läheistä yhteistyötä mannermaisten neuvonantajien kanssa. Kun Opetuskeskus nyt yhtä tarmokkaasti suuntaa huomionsa seututason toimintojen tehokkuuteen liittyviin kysymyksiin, se tulee epäilemättä kohdistamaan erityishuomion bahá'í-lastentuntien toteutukseen. Me olemme vakuuttuneita, että sen analyysi tänä tulevana vuonna saatavista kokemuksista muutamilta valituilta seuduilta, jotka edustavat erilaisia yhteiskunnallisia todellisuuksia, tuo selvyyttä niihin käytännön asioihin, joiden avulla on mahdollista järjestää säännöllisiä oppitunteja kaikenikäisille lapsille naapurustoissa ja kylissä.

Varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman nopea leviäminen on vielä yksi osoitus bahá'í-yhteisön kulttuuriin liittyvästä edityksestä. Vaikka maailmanlaajuisissa kehityssuuntauksissa tämä ikäryhmä kuvataan ongelmallisena, myrskyisän fyysisen ja tunnetason muutoksen kouriin eksyneenä sekä piittaamattomana ja itsekeskeisenä, bahá'í-yhteisö on käyttämässään kielessä ja valitsemisessaan lähestymistavoissa päättäväisesti liikkumassa päinvastaiseen suuntaan nähden varhaisnuorissa sen sijaan epäitsekkyyttä, terävää oikeustajua, intoa oppia maailmankaikkeudesta sekä halua osallistua omalla panoksellaan paremman maailman rakentamiseen. Tämän näkemyksen paikkansa pitävyydestä todistaa kertomus toisensa jälkeen siitä, miten eri maiden varhaisnuoret ympäri planeettaa tuovat ajatuksiaan kuuluville tämän ohjelman osallistujina. Kaikki viittaa siihen, että tämä ohjelma suuntaa heidän laajenevan tietoisuutensa sellaiseen todellisuuden tarkasteluun, joka auttaa heitä erittelemään yhteiskunnassa toimivia rakentavia ja tuhoavia voimia ja tunnistamaan näiden voimien vaikutuksen omiin ajatuksiinsa ja toimintaansa. Tämä tarkoittaa heidän henkistä käsityskykyään, lisää heidän ilmaisutaitojaan ja vahvistaa niitä moraalisia rakenteita, jotka palvelevat heitä koko elämän läpi. Orastavien älyllisten, henkisten ja fyysisten voimien tullessa tässä iässä heidän ulottuvilleen he saavat käyttöönsä ne työkalut, joita tarvitaan niitä voimia vastaan taistelemiseen, jotka ryöväävät heiltä heidän todellisen identiteettinsä jaloina olentoina, sekä työskentelyyn yhteisen hyvän puolesta.

Se, että tämä ohjelma pääosiltaan tutkiskelee eri aiheita bahá'í-näkökulmasta mutta ei uskonnollisen valistuksen muodossa, on antanut mahdollisuuden sen ulottamiseen varhaisnuorille monenlaisissa ympäristöissä ja olosuhteissa. Niinpä useissa näistä tapauksista ohjelman toteuttajat astuvat luottavaisesti sosiaalisen toiminnan kentälle, missä he kohtaavat erilaisia kysymyksiä ja mahdollisuuksia, joita maailmanlaajuisen oppimisprosessin osana seuraa ja organisoii Pyhässä maassa sijaitseva sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osasto.

Jatkuvasti kertyvä tieto ja kokemus ovat jo useilla seuduilla eri puolilla maapalloa luoneet valmiudet pitää tätä ohjelmaa käynnissä yli tuhannelle varhaisnuorelle. Voidakseen auttaa muitakin seutuja etenemään ripeästi tähän suuntaan, tämä osasto on perustamassa kaikkiin maanosiin keskustusten verkostoa uskovien joukkojen avulla, joita voidaan käyttää lukuisilta seuduilta tulevien koordinaattorien kouluttamiseen. Nämä resurssihenkilöt jatkavat koordinaattoreiden tukemista heidän palattuaan omalle seudulleen ja auttavat heitä luomaan henkisesti latautuneen ympäristön, johon varhaisnuorten ohjelma voi juurtua.

Tältä ponnistuksen alalta kertyy varmasti vielä lisää tietoa, mutta toimintamalli on jo nyt selvä. Yksinomaan bahá'í-yhteisön kyvykkyys rajoittaa sitä, missä määrin se pystyy vastaamaan tämän ohjelman kysyntään koulujen ja kansalaisryhmien taholta. Hyvin erilaiset olosuhteet vallitsevat nyt intensiivisen kasvuohjelman kohteina olevilla seuduilla, joista osassa on muutamia satunnaisia varhaisnuorten ryhmiä. Toisilla seuduilla taas niiden lukumäärä on niin suuri, että niissä tarvitaan tähän työhön omistautunut koordinaattori, joka voi saada jatkuvaa tukea oppimisen levittämiseen tarkoitettusta keskuksesta. Varmistaaksemme tämän kyvykkyuden lisääntymisen näiden seutujen koko kirjon läpi me edellytämme 32 oppimiskeskuksen, joista kukin palvelee noin pariakymmentä seutua ja niiden kokopäivätoimisia koordinaattoreita, käynnistäneen toimintansa nykyisen suunnitelman loppuun mennessä. Kaikilla muilla tällaisilla seuduilla etusijalle on asetettava tulevan vuoden aikana valmiuksien lisääminen tämän ohjelman tarjoamiseen siten, että ryhmien määrää moninkertaistetaan järjestelmällisesti.

*

Tähän saakka mainitsemamme edistysaskeleet – lisääntynyt kyky opettaa bahá'í-uskoa suoraan ja aloittaa merkityksellinen keskustelu henkisesti tärkeistä aiheista kaikilta elämänapoilta tulevien ihmisten kanssa, kukoistamaan puhjennut tapa tutkia kirjoituksia toimintaan liitettyä, uudistunut sitoutuminen tarjota henkistä kasvatusta naapurustojen ja kylien lapsille säännöllisesti sekä vaikutukseltaan laajentunut ohjelma, joka juurruttaa varhaisnuoriin kaksitahoisen, moraalisen päämäärän tajun kehittää heidän luontaisia kykyjään ja antaa oman panoksensa yhteiskunnan muuntumiseen – nämä edistysaskeleet ovat kaikki saaneet hyvinkin paljon vahvistusta kulttuurin tasolla vielä toisesta edistyksestä, jonka vaikutukset ovat todella kauaskantoisia. Tämä yhteisen tietoisuuden kehittyminen on havaittavissa siinä, miten usein sana ”rinnalla kulkeminen” esiintyy ystävien välisissä keskusteluissa. Tämä sana on saamassa uuden merkityksen sitä mukaa, kun se tulee osaksi bahá'í-yhteisön käyttämää yhteistä sanastoa. Se on merkki sellaisen kulttuurin huomattavasta voimistumisesta, jonka toimintamallina on oppiminen. Tämä toimintamalli edistää yhä useampien tiedostavaa osallistumista yhdistyneeseen pyrkimykseen soveltaa Bahá'u'lláhin opetuksia jumalallisen sivistyksen rakentamiseen, mikä on Suojelijan mukaan bahá'í-uskon ensisijainen tehtävä. Tällainen asenne tarjoaa hätkähdyttävän vastakohtan henkisesti rappeutuneille ja kuoleville tavoille vanhassa yhteiskuntajärjestyksessä, jossa ihmisten tarmoa pyritään niin usein käyttämään hyväksi ylivallan, ahneuden, syyllisyyden ja manipuloinnin kautta.

Ystävien keskinäisissä suhteissa tämä kulttuurin kehitys ilmenee heidän vuorovaikutuksensa laadussa. Oppimisen toimintamalli edellyttää, että kaikki omaksuvat nöyryyden asenteen; tilan, jossa ihminen unohtaa itsensä asettaen koko luottamuksensa Jumalaan, turvautuu Hänen kaikkea ylläpitävään voimaansa ja uskoo Hänen pettämättömään apuunsa tietäen, että Hän ja yksin Hän voi muuttaa sääsken kotkaksi ja pisaran rajattomaksi mereksi. Ja tällaisessa tilassa sielut uurastavat yhdessä lakkaamatta ilahtuen pikemminkin toisten edistymisestä ja palvelusta kuin omista saavutuksistaan. Niinpä he kaiken aikaa

keskittävät ajatuksensa auttaakseen toinen toisiaan yltämään yhä korkeammalle Hänen asiansa palvelussa ja liitelemään Hänen tietonsa taivaalla. Juuri tämän me näemme nykyisin kaikkialla maailmassa avautuvassa toimintamallissa, jota levittävät rinnakkain työskennellen niin nuoret kuin vanhat, veteraanit kuin vasta liittyneet.

Tämä kulttuurin edistys ei vaikuta ainoastaan yksilöiden välisiin suhteisiin, vaan sen vaikutukset voidaan tuntea myös bahá'í-uskon hallinnollisten asioiden hoidossa. Sitä mukaa, kun oppimisesta on tullut yhteisön toimintamallin erityispiirre, laajentamiseen ja lujittamiseen liittyviä päätöksenteon joitakin osa-alueita on siirretty uskoville itselleen, minkä ansiosta suunnittelussa ja toteutuksessa on mahdollista reagoida aiempaa nopeammin kentällä vallitseviin olosuhteisiin. Nimenomaan pohdintakokouksen muodossa seututason toimintoihin osallistuville on luotu tila aika ajoin kokoontua ja päästä yhteisymmärrykseen kulloinkin vallitsevasta tilanteesta kokemusten ja laitoksilta saatujen neuvosten valossa sekä määrillä välittömät askeleet eteenpäin. Instituutti on luonut samankaltaisen tilan, joka antaa opintopiirien ohjaajina, lastentuntiopettajina ja varhaisnuorten ryhmien valmentajina palveleville mahdollisuuden kokoontua omana ryhmänään ja neuvotella omista kokemuksistaan. Tähän ruohonjuuritason neuvotteluprosessiin kuuluvat läheisesti koulutusinstituutin eri toimijat ja seutuopetuskomitea yhdessä avustajalautakunnan jäsenten kanssa, joiden keskinäinen vuorovaikutus muodostaa vielä yhden tilan, jossa kasvua koskevia päätöksiä tehdään, tässä tapauksessa hieman muodollisemmin. Tämän seututason järjestelmän toiminta, joka on syntynyt pakottavista tarpeista, viittaa bahá'í-hallinnon tärkeään piirteeseen; siihen on koodattu elävän organismin lailla kyky sopeutua rakenteiden ja prosessien, suhteiden ja toimintojen yhä monimutkaisempiin tasoihin, kun se kehittyy Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston ohjauksessa.

Se, että bahá'í-uskon laitokset kykenevät kaikilla tasoilla – paikallisella, alueellisella, kansallisella ja mannermaisella tasolla – hallinnoimaan tällaista lisääntyvää monimutkaisuutta yhä taitavammin on sekä merkki niiden tasaisesta kypsymisestä että sen edellytys. Hallintorakenteiden välisten vuorovaikutussuhteiden kehittyminen on tuonut paikallisen henkisen neuvoston uuden vaiheen kynnykselle sen huolehtiessa tehtävistään levittää Jumalan Sanaa, saada uskovien tarmo käyttöön ja luoda ympäristö, joka on henkisesti mieltä ylentävä. Aiemmin me olemme selittäneet, että henkisen neuvoston kypsyttää ei voi arvioida pelkästään sen kokousten säännöllisyyden ja toiminnan tehokkuuden perusteella. Pikemminkin sen vahvuutta on mitattava pitkälti henkisen ja sosiaalisen elämän vireyden mukaan sen palvelemissa yhteisöissä – kasvavassa yhteisössä, joka toivottaa rakentavan panoksen tervetulleeksi niin virallisesti liittyneiltä kuin niiltä, jotka eivät ole vielä liittyneet. On palkitsevaa nähdä, että nykyiset lähestymistavat, menetelmät ja välineet tarjoavat paikallisille henkisille neuvostoille, jopa äskettäin perustetuille, keinot näiden tehtävien toteuttamiseen, kunhan ne ryhtyvät varmistamaan, että viisivuotissuunnitelman vaatimukset täyttyvät riittävän hyvin niiden hallitsemilla paikkakunnilla. Neuvoston asianmukainen osallistuminen tähän suunnitelmaan on ratkaisevaa jokaiselle yritykselle sisällyttää piiriinsä suuria joukkoja, mikä itsessään on edellytys sen valtuuksien ja kyvykkyyden koko asteikon ilmenemiselle.

Sen kehityksen, jonka me varmasti saamme nähdä paikallisissa henkisissä neuvostoissa muutamien seuraavien vuosien aikana, tekee mahdolliseksi kansallisten henkisten neuvostojen lisääntyvä vahvistuminen, sillä niiden kyky ajatella ja toimia strategisesti on lisääntynyt silmännähtävästi etenkin silloin, kun ne ovat oppineet analysoimaan yhä terävämmin ja tehokkaammin yhteisörakentamisen prosessia ruohonjuuritasolla sekä tarvittaessa antamaan sille apua, voimavaroja, rohkaisua ja rakastavaa ohjausta. Olosuhteiden niin vaatiessa ne ovat muutamissa maissa siirtäneet

joitakin tähän liittyviä tehtäviään alueellisille neuvostoille hajauttaen näin tiettyjä hallinnollisia toimintoja, parantaen laitosten valmiuksia hallintoalueillaan ja edistäen pitemmälle kehittyneitä vuorovaikutuksen muotoja. Ei ole liioiteltua sanoa, että kansallisten neuvostojen täysipainoinen osallistuminen vaikutti osaltaan nykyisen suunnitelman tavoitteen saavuttamiseen tarvittavan loppusysäyksen aikaan saamiseen, ja me odotamme näkevämme lisää tämänsuuntaisia edistysaskeleita, kun ne yhteistyössä neuvonantajien kanssa ponnistavat voimansa äärimmilleen edessä olevien ratkaisevien ja ohikiitävien kuukausien aikana valmistaakseen yhteisöjään seuraavaan viisivuotisen hankkeen aloittamiseen.

Eittävästi neuvonantajien laitoksen kehittyminen muodostaa yhden bahá'í-hallintojärjestyksen kaikkein merkittävimmistä edistysaskeleista kuluneen vuosikymmenen aikana. Tuo laitos oli jo ottanut valtavia harppauksia kehityksessään siihen mennessä, kun neuvonantajat ja avustajalautakuntien jäsenet kokoontuivat tammikuussa 2001 Pyhään maahan konferenssiin, joka juhlisti Kansainvälisen Opetuskeskuksen asettumista pysyvästi istuntorakennukseensa Karmelin vuorelle. Ei ole epäilystäkään siitä, että tuon tapahtuman vapauttavat voimat veivät tätä laitosta ripeästi eteenpäin. Se, miten suuri vaikutus neuvonantajilla ja heidän avustajillaan on ollut suunnitelman edistymiseen, osoittaa heidän ottaneen luonnollisen paikkansa opetuskentän eturintamassa. Me olemme vakuuttuneita siitä, että tuleva vuosi saa hallintojärjestyksen laitokset tekemään yhä tiiviimpää yhteistyötä, kun ne kaikki pyrkivät kehittyvien tehtäviensä ja vastuualueidensa mukaisesti vahvistamaan sitä oppimismallia, josta on tullut yhteisön toiminnan huomattava piirre. Kiireellisimmin tätä tarvitaan seuduilla, joilla on käynnissä intensiivinen kasvuohtelma.

*

Bahá'u'lláhin ilmoitus on suunnattoman laaja. Se edellyttää syvällistä muutosta paitsi yksilön tasolla myös yhteiskunnan rakenteessa. Hän itse julistaa: ”Eikö jokaisen ilmoituksen päämääränä ole muutoksen aikaansaaminen ihmiskunnan koko luonteessa; muutos joka ilmenee sekä ulkoisesti että sisäisesti ja joka vaikuttaa niin sen sisäiseen elämään kuin ulkoisiin oloihinkin?” Maapallon joka kolkassa parhaillaan etenevä työskentely edustaa viimeisintä vaihetta bahá'íden ponnisteluissa luoda ydin Bahá'u'lláhin opetukseen sisältyvälle loistavalle sivistykselle, jonka rakentaminen on äärettömän monitahoinen ja mittava hanke, joka edellyttää ihmiskunnalta vuosisatojen ponnistelua toteutuakseen. Siihen ei ole oikoteitä eikä valmiita kaavoja. Ainoastaan sitä mukaa, kun pyritään hyödyntämään oivalluksia Hänen ilmoituksestaan, käyttämään hyväksi ihmiskunnan karttuvaa tietämystä, soveltamaan älykkäästi Hänen opetuksiaan ihmiskunnan elämään ja neuvottelemaan esiin nousevista kysymyksistä, voi tarvittava oppiminen tapahtua ja kyvykkyys kehittyä.

Tässä pitkän aikavälin kyvykkyuden rakentamisprosessissa bahá'í-yhteisö on omistanut lähes puolitoista vuosikymmentä opetuskentällä saamiensa kokemustensa järjestelmällistämiseen ja oppinut avaamaan tiettyjä toimintoja yhä useammille ihmisille ja pitämään yllä laajentumistaan ja lujittumistaan. Kaikki ovat tervetulleita astumaan yhteisön lämpöiseen syleilyyn ja saamaan ravintoa Bahá'u'lláhin elämää antavasta sanomasta. Sen suurempaa riemua ei ole kuin että sielu totuutta kaivatessaan löytää turvan bahá'í-asian linnakkeesta ja ammentaa vahvistusta liiton yhdistävästä voimasta. Silti jokainen ihmisolento ja yksilöiden ryhmä, riippumatta siitä, lasketaanko heidät kuuluviksi Hänen seuraajiensa joukkoon, voi innoittua Hänen opetuksestaan ja hyötyä niistä viisauden ja tiedon jalokivistä, jotka auttavat heitä kohtaamaan omia haasteitaan. Ihmiskunnan edessä siintävää sivistystä ei voida todellakaan saavuttaa yksinomaan bahá'í-yhteisön ponnistuksin. Oman panoksensa nyky-yhteiskunnan ongelmista ja kaaoksesta esiin nousevalle sivistykselle antavat ne

lukuisat ryhmät ja järjestöt, joita innoittaa Bahá'u'lláhin käsitettä ihmiskunnan ykseyden periaatteesta epäsuorasti heijastava maailmanlaajuinen solidaarisuuden henki. Kaikille pitäisi olla selvää, että bahá'í-yhteisössä peräkkäisten maailmanlaajuisten suunnitelmien myötä kehittynyt kyvykkyys antaa sille yhä suuremmat valmiudet tarjota apuaan sivistyksen rakentamisen moninaisissa ja erilaisissa ulottuvuuksissa, mikä avaa sille uusia oppimisen ääri rajoja.

Vuoden 2008 Riḍván-sanomassamme me viittasimme siihen, että ystävien jatkaessa työtään seututasolla he huomaisivat joutuvansa yhä tiiviimmin mukaan heitä ympäröivän yhteiskunnan elämään ja että heidän haasteenaan olisi ulottaa järjestelmällisen oppimisen prosessi yhä laajempaan kirjoon inhimillisiä pyrkimyksiä. Rikas yhteisöelämän kirjo alkaa tulla näkyviin joka seudulla, kun yhteisöllinen palvelu, jonka lomaan on siroteltu kodin viihtyisässä ilmapiirissä käytyjä keskusteluja, kudotaan yhteen sellaisten toimintojen kanssa, jotka tarjoavat henkistä kasvatusta seudun kaikille asukkaille – aikuisille, nuorille ja lapsille. Sosiaalinen tietoisuus voimistuu luonnollisesti, kun esimerkiksi vanhempien keskuudessa vilkas keskustelu heidän lastensa toiveista lisääntyy nopeasti ja palveluprojekteja syntyy varhaisnuorten aloitteesta. Heti kun seudun ihmisvoimavarat ovat riittävän runsaat ja kasvun malli on lujasti vakiinnutettu, yhteisön osallistuminen yhteiskuntaan voi ja sen pitääkin lisääntyä. Tällä ratkaisevalla hetkellä suunnitelman toteuttamisessa, kun niin monet seudut lähestyvät tuota vaihetta, lienee sopivaa, että ystävät kaikkialla pohdiskelisivat, millainen on luonteeltaan se panos, jonka heidän kasvava ja vireä yhteisönsä voi antaa yhteiskunnan aineellisen ja henkisen edistyksen hyväksi. Tässä suhteessa osoittautuisi antoisaksi ajatella tätä asiaa kahden toisiinsa liittyvän ja toisiaan vahvistavan toiminnan kautta: osallistuminen sosiaaliseen toimintaan ja osallistuminen yhteiskunnan yleiseen keskusteluun.

Kuluneiden vuosikymmenten aikana bahá'í-yhteisö on saanut paljon kokemusta näillä kahdella ponnistuksen alueella. Hyvin monet bahá'ít ovat luonnollisesti yksilöinä mukana sosiaalisessa toiminnassa ja osallistuvat yleiseen keskusteluun ammattinsa kautta. Melko moni bahá'í-uskon opetusten innoittama kansalaisjärjestö toimii alueellisesti tai kansallisesti sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen alalla oman kansansa olojen parantamiseksi. Kansallisten henkisten neuvostojen alaiset osastot edistävät eri tavoin yleistä hyvinvointia lisääviä aloitteita. Kansainvälisellä tasolla Bahá'í Kansainvälisen Yhteisön Yhdistyneiden Kansakuntien toimiston kaltaiset järjestöt suorittavat samankaltaista toimeksiantoa. Siinä määrin kuin on tarpeellista ja toivottavaa, yhteisön ruohonjuuritasolla työskentelevät ystävät käyttävät hyväkseen tätä kokemusta ja kyvykkyyttä, kun he pyrkivät vastaamaan heitä ympäröivän yhteiskunnan huolenaiheisiin.

Sosiaalinen toiminta voidaan parhaiten käsittää laajana kirjona toimintoja, jotka voivat vaihdella melko epävirallisista ja lyhytkestoisista yksilöiden tai ystävien muodostamien pienten ryhmien käynnistämistä vapaaehtoisprojekteista hyvin monitasoisiin ja pitkälle kehittyneisiin sosiaalisiin ja taloudellisiin kehitysohjelmiin, joita bahá'í-uskon innoittamat järjestöt toteuttavat. Koosta ja kohteesta riippumatta kaikessa sosiaalisessa toiminnassa bahá'í-uskon opetuksia ja periaatteita pyritään soveltamaan väestöryhmän sosiaalisen tai taloudellisen elämän jonkin puolen parantamiseen, vaikkakin miten vaatimattomasti. Niinpä tällaisten hankkeiden erityispiirteenä on niiden mainittu tarkoitus edistää myös väestöryhmän aineellista hyvinvointia sen henkisen hyvinvoinnin lisäksi. Bahá'í-opetuksille keskeistä on, että ihmiskunnan näköpiirissä nyt siintävän maailmansivistyksen on saavutettava dynaaminen eheys elämän aineellisten ja henkisten vaatimusten kesken. Tällä ihanteella on epäilemättä syvällisiä vaikutuksia bahá'íden harjoittaman sosiaalisen toiminnan luonteelle, olivatpa sen laajuus ja vaikutuspiiri millaisia hyvänsä. Vaikka olosuhteet vaihtelevat maasta toiseen ja kenties myös seudusta toiseen,

mikä saa ystävät käynnistämään erilaisia hankkeita, kaikkien on pidettävä mielessä muutamat peruskäsitteet. Yksi niistä on tiedon keskeisyys yhteiskunnan olemassa ololle. Tietämättömyyden ylläpitäminen on kaikkein pahimmanlaatuista sortoa, sillä se vahvistaa niitä monia ennakkoluulon muureja, jotka ovat esteenä ihmiskunnan ykseyden toteutumiselle, joka on yhtä aikaa Bahá'u'lláhin ilmoituksen päämäärä ja toimintaperiaate. Tiedonsaanti on jokaisen ihmisen oikeus, ja osallistuminen tiedon tuottamiseen, soveltamiseen ja levittämiseen on velvollisuus, joka kaikkien on otettava harteilleen kukoistavan maailmansivistyksen rakentamisen mahtavassa hankkeessa – kukin omien lahjojensa ja kykyjensä mukaan. Oikeudenmukaisuus edellyttää yleismaailmallista osallistumista. Niinpä, vaikka sosiaalinen toiminta saattaakin sisältää tavaroiden ja palvelujen tarjoamista jossakin muodossa, sen ensisijaisen huomion tulee kohdistua kyvykkyyden rakentamiseen jonkin väestöryhmän keskuudessa, jotta se voi osallistua paremman maailman luomiseen. Sosiaalinen muutos ei ole pelkkä projekti, jonka yksi ihmisryhmä toteuttaa toisen ryhmän hyväksi. Sosiaalisen toiminnan laajuuden ja monimutkaisuuden on vastattava kylän tai naapuruston käytettävissä olevia ihmisvoimavaroja viedä sitä itse eteenpäin. Ponnistukset alkavat siis parhaimmillaan pienimuotoisina ja kasvavat orgaanisesti sitä mukaa, kun väestön kyvykkyys lisääntyy. Kyvykkyys nousee tietenkin uudelle tasolle, kun sosiaalisen muutoksen keskeiset toimijat oppivat yhä tehokkaammin soveltamaan Bahá'u'lláhin ilmoituksen aineksia yhdessä tieteellisen tiedon ja tieteellisten menetelmien kanssa omaan yhteiskunnalliseen todellisuuteensa. Tätä todellisuutta heidän on pyrittävä tulkitsemaan Hänen opetuksiaan vastaavalla tavalla – nähden ihmistovereissaan mittaamattoman arvokkaita jalokiviä ja tunnistaen yhdistymisen ja hajoamisen kaksoisprosessin vaikutukset sekä sydämeen ja mieleen että myös yhteiskunnallisiin rakenteisiin.

Tehokas sosiaalinen toiminta rikastuttaa myös osallistumista yhteiskunnan keskusteluun, aivan kuten keskusteluun osallistumisesta saadut näkemykset voivat auttaa selkiyttämään sosiaalista toimintaa ohjaavia käsitteitä. Seutasolla julkiseen keskusteluun osallistuminen voi vaihdella niinkin yksinkertaisesta teosta kuin bahá'í-ajatusten esiin tuomisesta arkisessa keskustelussa tätä muodollisempiin toimintoihin, kuten lehti-artikkelien laatimiseen ja osallistumiseen kokouksiin, joissa käsitellään yhteiskunnallisiin huolenaiheisiin liittyviä aiheita, kuten ilmastonmuutos ja ympäristö sekä hallinto ja ihmisoikeudet, muutamia mainitaksemme. Siihen liittyy myös mielekästä vuorovaikutusta kylissä ja naapurustoissa toimivien kansalaisryhmien ja paikallisjärjestöjen kanssa.

Tässä yhteydessä on mielestämme välttämätöntä esittää varoitus. Kaikkien on ymmärrettävä, että sosiaaliseen toimintaan ja julkiseen keskusteluun osallistumisen merkitystä ei pidä arvioida sen mukaan, missä määrin se johtaa liittymisiin. Vaikka ponnistelut näillä kahdella alueella saattavat hyvinkin saada aikaan bahá'í-yhteisön määrällistä kasvua, niihin ei tule ryhtyä tässä tarkoituksessa. Vilpittömyys on tässä suhteessa välttämätöntä. Sen lisäksi on huolella vältettävä liioittelemasta bahá'í-kokemuksia tai kiinnittämästä tarpeetonta huomiota orastaviin ponnistuksiin, kuten varhaisnuorten voimauttamisen ohjelmaan, sillä niiden on parasta antaa kehittyä omassa tahdissaan. Tunnusasanana kaikissa tapauksissa on nöyryys. Vaikka ystävät voivatkin ilmaista innostuksensa vakaumuksestaan, heidän on varottava antamasta voitориemuista vaikutelmaa, joka tuskin on soveliaista edes heidän omassa keskuudessaan, saati sitten muissa tilanteissa.

Kuvaillessamme teille näitä seutasolla nyt avautuvia uusia mahdollisuuksia me emme pyydä teitä mitenkään muuttamaan nykyistä suuntaanne. Kenenkään ei pitäisi myöskään kuvitella, että tällaiset mahdollisuudet muodostaisivat vaihtoehdoisen palvelukentän, joka kilpailisi laajentamis- ja lujittamistyön kanssa yhteisön niukoista

voimavaroista. Tulevana vuonna instituuttiprosessin ja sen edistämisen toimintamallin vahvistamista on jatkettava, ja opettamisen on edelleen oltava päälimmäisenä jokaisen uskovan mielessä. Osallistumisen lisäämistä yhteiskunnan elämään ei tule tavoitella ennenaikaisesti. Se seuraa luonnollisesti, kun ystävät kaikilla seuduilla soveltavat peräänantamattomasti suunnitelman ohjeita toiminnan, pohdinnan, neuvottelun ja opiskelun prosessin kautta ja sen tuloksena oppivat. Yhteiskunnan elämään osallistuminen kukoistaa sitä mukaa, kun yhteisön kyky edistää omaa kasvuaan ja säilyttää vireytensä lisääntyy vähitellen. Siinä määrin kuin se hyödyntää tässä nykyistä maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjaa ohjaavaa käsitteellistä kehystä, se saavuttaa yhtenäisyyttä pyrkimyksissään laajentaa ja lujittaa yhteisöä. Ja siinä määrin kuin se hyödyntää näitä aineksia luovasti uusilla oppimisalueilla, se edistää omalla panoksellaan väestöryhmien siirtymistä kohti Bahá'u'lláhin visiota kukoistavasta ja rauhanomaisesta maailmansivistyksestä.

*

Rakkaat ystävät: miten usein rakastettu Mestari ilmaisikaan toiveensa, että uskovien sydän olisi tulvillaan rakkautta toinen toisiaan kohtaan, että he eivät alistuisi minkäänlaisiin erottelun rajoihin vaan pitäisivät koko ihmiskuntaa aivan kuin yhtenä perheenä. ”Älkää nähkö muukalaisia”, oli hänen kehotuksensa. ”Nähkää ennemminkin kaikki ihmiset ystävinä, sillä rakkaus ja ykseys on vaikeaa, kun kiinnitätte katseenne toisenlaisuuteen.” Kaikki edellisillä sivuilla tarkastellut edistysaskeleet ovat syvällisimmällä tasolla vain osoitus Pyhän hengen voiman kautta saavutetusta yleismaailmallisesta rakkaudesta. Sillä eikö juuri rakkaus Jumalaan polta pois kaikki vieraantumisen ja jakautumisen verhot ja sido sydämet yhteen täydelliseen ykseyteen? Eikö juuri Hänen rakkautensa kannusta teitä palvelun kentällä ja auta teitä näkemään jokaisessa sielussa kyvyn tuntea Hänet ja palvoa Häntä? Eikö teitä herätäkin toimimaan tieto siitä, että Hänen Ilmaisijansa kesti mielihyvin kärsimysten täyteen elämän rakkaudestaan ihmiskuntaa kohtaan? Katsokaa omia rivejänne, rakkaita bahá'í-veljiänne ja -sisarianne Iranissa. Eivätkö he olekin esimerkki lujudesta, joka on syntynyt rakkaudesta Jumalaan ja halusta palvella Häntä? Eikö heidän kykynsä nousta mitä julmimman ja katkerimman vainon yläpuolelle todista, että maailman miljoonilla ja taas miljoonilla sorretuilla on kyky nousta ja omaksua ratkaiseva osa Jumalan valtakunnan rakentamisessa maan päälle? Edetkää erottavia yhteiskuntarakenteita pelkäämättä ja viekää Bahá'u'lláhin sanoma odottaville sieluille jokaisessa kaupunkinaapurustossa, jokaisessa maaseutukylässä ja maapallon kaikissa kolkissa vetäen heitä Hänen yhteisönsä, Korkeimman nimen yhteisön puoleen. Te olette alati läsnä ajatuksissamme ja rukouksissamme, ja me anomme jatkossakin Kaikkivalttiasta vahvistamaan teitä Hänen suurenmoisella armollansa.

[Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]